

МОЈ ДОЖИВЉАЈ НОВЕ ШКОЛСКЕ СРЕДИНЕ

Завршетак основне школе носи са собом тугу због расанка са друговима и наставницима које смо волели, са нашом школом у којој смо провели осам незаборавних година. Такође, доноси и бригу и размишљање око тога шта одабрати за даље школовање, којим путем кренути у живот, која професија ће нам пружити задовољство да се њоме бавимо и да од ње живимо.

Мој избор је био прилично олакшан чињеницом да се мој тата бави књиговодством и да већ двадесет пет година има књиговодствену агенцију у Сопоту. Из његових прича, одлазака у његову канцеларију делимично сам упознао тај посао, учинило ми се да је то прави избор и одлучио сам. Следећи корак у мом животу је „Економско-трговинска школа“, Сопот, занимање-финансијски администратор.

Период припремања за завршни испит у основној школи провео сам у ишчекивању тог дана када се објављују листе примљених ученика, као и у размишљању како ћу се снаћи у новом граду, новој школи, са новим професорима и друговима. Узбуђење које сам доживео када сам сазнао да сам примљен било је огромно, али ништа другачије се нисам осећао када сам отишао да се упишем. Модерна нова, велика, бљештава грађевина, дочекала ме је широм отворених врата. Љубазне теткице су нас упућивале како да кроз огромне, чисте ходнике, преко широких, углачаних степеница дођемо до великих, светлих учионица. Тамо су нас чекали љубазни професори који су нас уписивали и уз речи добродошлице и подршке, храбрили нас да у сарадњи са њима потрајемо на путу који смо одабрали. Још није прошло два месеца како смо кренули у школу, још нисам упознао ни део од свега што сам о овој школи чуо, али из дана у дан сам све више одушевљен како унутрашњим изгледом и опремљеношћу школе, тако и љубазношћу и односом свих запослених. Уз добро друштво које имам у одељењу, лакше се привикавамо на нове предмете, професоре, начине на које од нас траже да испуњавамо своје обавезе. Комплетно окружење у ком учимо, опремљени кабинети, сала за физичко, улива ми сигурност и даје ми вољу да својим односом према обавезама оправдам оно што нам школа пружа.

Да будем искрен, нисам ни у сну очекивао нешто тако. На сваком кораку се чини да зрачи нека позитивна енергија која помаже и тера вас напред. Пријатно сам изненађен, веома ми одговара начин предавања професора, као и коректан однос према ђацима. Све то много ми је помогло да се снађем и да ми свакодневни одлазак у школу представља задовољство. Када се рано ујутру пробудим, не помислим: „Уф, опет морам у школу!“.

Алекса Стеванчевић, ФА12